

Kjære Russlandsvenn!

Desember 2015

— Nyhetsbrev fra stiftelsen Kristen Russisk Litteratur —
Gunnar og Nina Gjelstad, Olga Freberg og Dag Norlin

Herren Kristus er vår redningsmann og vårt håp.
I tro på ham kan vi se vår gjenløser.

“I dag, om dere hører hans røst,
så forherd ikke deres hjerter.” Hebr 3,7

Herren er min Hyrde! ... Han leder meg på de rette
stier ... Selv om jeg går i dødsskyggens dal,
frykter jeg ikke for noe vondt.” Salme 23

Kristen Russisk Litteratur

Adresse: Gunnar Gjelstad, Åsrumveien 17, 3242 Sandefjord
Mobil: 904 19 401 E-post: gutsu.nina@gmail.com
Giro: 0530 52 88790 Org.nr: 981 670 345

Fra depresjon til takknemlighet

*En erfaring fra Krasnodar om hva en aktiv menighets
litteratur-misjons-arbeid kan føre til.*

I tiden 18. - 24. april 2015 ble det holdt én ukes litteraturevangelisering i byen Krasnodar i henhold til planene fra Adventistsamfunnet i Russland. Etter gudstjenesten sabbaten 18. april, i den sentrale kirken i Kims gate, begynte ukens aktiviteter. 27 av menighetens medlemmer gikk nå ut for å spre årets misjonsbok.

Denne uken fikk de mange erfaringer med det å være i tjeneste for Gud. Det var mange møter med mennesker, og mange som de kunne be sammen med. Det ble solgt og gitt bort flere tusen bøker. Gud ble herliggjort ved at han åpenbarte sin kjærlighet og omsorg for mange mennesker gjennom menighetens medlemmer. En dag

*Forbønn i kirken før ettermiddagens
hjembesøk.*

mens litteraturevangelistene gikk fra hus til hus i et av byens distrikter ble det plutselig vanskelig å fortsette på grunn av kraftig regn. Sammen med sin medhjelper gjemte Andrey Storozhenko seg under et tak utenfor en butikk. I

Her er alle 27 klare til å å møte mange mennesker. Leder Kropinov står fremst til høyre.

Gå gjeller det å vandre til sitt område og sjekke at alt er med.

motsetning til alle andre som søkte ly for regnet, så de en mann som langsomt vandret i det strie regnet. Han så nokså trist ut. Andrey ropte på ham om å komme hit under tak for å unngå alt regnet. Det avsto han helt og gikk bare langsomt videre i regnværet. Andrey og kameraten hans gikk videre og fortsatte med sitt arbeid etter at regnet hadde gitt seg litt. Men på en mirakuløs måte ledet Gud det slik at de møtte den samme mannen igjen. Andrey spurte ham hvordan det hadde gått i regnværet. Bare ved et så enkelt spørsmål brøt han sammen og fortalte at det ikke sto bra til i det hele tatt. Alexei, som han het, sa at han var veldig deprimert, og at den situasjon han var i nå, var hans egen skyld. Han fortalte videre om krangelen med sin kone, og at hun kastet ham ut av huset. Siden han og kona bare hadde bodd der i 3 måneder, kjente han ikke noen som kunne hjelpe ham. Han hadde heller ikke klart å finne en jobb. Nå hadde det gått 2 dager siden kona hadde kastet ham ut, og de døgnene hadde han tilbragt på gata.

I denne delen av byen har adventistkirken en institusjon som kalles "Spire". Det er et omsorgssenter for barn med nedsatte funksjonsevner. Misjonærene inviterte Alexei til senteret for å spise, tørke sine klær og ikke minst for å roe seg ned. Men han ønsket ikke å bli med i det hele tatt. Andrey vet godt at når ingenting fungerer er det bare én ting å gjøre: nemlig å be. Derfor ba de høyt for ham der ute på gaten, at han

Denne trionen fant også sitt distrikt.

skulle bli med likevel for å få i seg både mat og varme. Etter bønningen bestemte han seg og ble med til senteret likevel. Bønningen hadde gitt ham en forsmak på Guds omsorg. Den dagen var Yunak Vasily på jobb ved institusjonen. Han tok godt vare på Alexei. Han inviterte også Alexei til sin leilighet for å overnatte. Tro meg eller ei, men neste dag ble Alexei med Andrey og kameraten, og gikk fra hus til hus med evangeliet til folk. Miraklene sluttet ikke her. Bare et par dager senere fikk han, med Guds hjelp, jobb i et team av byggere. Byggeteamet var adventister. Førstkommende sabbat gikk Alexei sammen med sine nye arbeidskamerater for første gang i en Adventistkirke. Han ble så godt tatt imot, og så oppmuntret, at han der og da bestemte seg for å bli med til kirken hver sabbat. Tre sabbater på rad har

han nå deltatt i bibelstudier, gudstjenester, og i menighetens aktiviteter. Pastoren har også hatt mange samtaler med ham. Under en fortrolig samtale fortalte han at den regnværsdagen litteraturevangelistene først møtte ham, planla han i fortvilelse å begå selvmord ved å hoppe fra taket fra en av høyblokkene. Møtet med Gud og med menighetens medlemmer ga ham et fast håp og en ny retning og mening med livet. Forholdet til sin kone forbedret seg gradvis. Takk Gud for at han har åpenbart sin kjærlighet gjennom sin kirke. Ved denne planlagte virksomheten i menigheten ble Alexei ledet til Guds kjærlige armer og til hans folk fordi noen tilbød ham mat, overnatting og arbeid. Det viktigste er at etter manges bønner har Alexei inngått et forhold til Jesus med et hjerte fullt av takknemlighet! ❖

Takknemlige Alexei sammen med mange av sine nye venner utenfor institusjonen "Spire". På bygningen til høyre kan man lese det russiske ordet «Посток» som nettopp betyr "spire".

Fem gledesstråler fra Peter

*Pastor Peter Rybkin har fått støtte fra KRL flere ganger.
Her sender han oss 5 gysglimt fra sin hverdag.*

Jeg vil så gjerne skrive litt om våre misjonsaktiviteter.

1 De siste to og et halvt år har eldre og unge i menigheten her i Stravopol samarbeidet med aktiv misjon. Vi har besøkt 8 nærliggende landsbyer hvor det bor mange muslimer. Vårt misjons-team består av 15 - 23 personer. Vi går fra hus til hus og tilbyr bøker og tidskrifter helt gratis.

2 En annen misjonsaktivitet vi fikk anledning til i fjor var å besøke en barneskole, der presenterte vi et anti-narkotika-program. Samtidig kunne vi fortelle om Jesus og evangeliet i korthet. På skolen går det mer enn 500 barn. I tillegg ble det gitt 38 sett á 3 bøker av Ellen G White som gave til lærerne på skolen.

3 For ikke så lenge siden hadde jeg et møte med imamen, den åndelige muslimske lederen for 3 landsbyer, med en befolkning på tilsammen 12.000 mennesker. Jeg besøkte ham i hjemmet hans. I 3 timer snakket vi sammen om

felles problemer: Hvordan begraver man de døde? Trenger vi å minnes de døde? Hva skal vi gjøre med den oppvoksende generasjon? Her fikk jeg for første gang i mitt liv anledning til å stille spørsmål til en muslimsk leder. Han tok imot mine gaver som var de tre bøkene "Patriarker og profeter", "Slektenes håp", og "Mot historiens klimaks". Jeg anbefalte ham å lese disse 3 bøkene for de unge i moskéen der han hver fredag kveld underviser 70 unge mennesker. Han tok imot bøkene og takket meg inderlig og oppriktig. Mens vi etterpå satt og spiste sammen, spurte jeg om å få lov til å be en bønn for ham. Det var han positiv til. Etter bønnen fikk jeg en stor bamseklem av ham. Han fortalte at i alle årene han hadde arbeidet i moskéen og i sittet styret der, var det ingen som noen gang hadde bedt for ham.

4 Vår yngste datter på 14 år vant konkurransen om beste essay om krigen 1941-1945. Hun ble invitert til byen Stavropol for å motta diplom sammen med mange andre barn som hadde utmerket seg på forskjellige

måter. Jeg reiste sammen med henne og hennes lærer. Vi kjørte 200 kilometer for å komme fram. I salen der var det rundt 500 personer: foreldrene, politikere og tjenestemenn i ulike grader, også guvernøren i fylket Stavropol som delte ut gaver til flinke elever. Jeg spurte guvernøren personlig etterpå om jeg kunne få lov til å gi ham og hans familie en gave. Det var selvsagt i orden. Gaven besto av de samme 3 bøkene av Ellen G White som imamen fikk. Guvernørens kone tok imot gaven. Pris Herren for at disse bøkene nå er i huset til guvernøren i vårt distrikt.

5 De unge her i menighetene er så ivrige at de fortsetter å dele ut bøker til muslimer. 18. april dro 19 personer igjen i tre biler i til landsbyene Kabardinian, Sarmakovo og Malka. Der delte vi oss opp i mindre team som vanlig. Da vi nesten var ferdig med dagens bokutdeling, ringte en søster fra et av de andre teamene til min mobil. Hun ba meg komme umiddelbart til henne. Jeg

dro til henne så fort jeg kunne. Det jeg så var ikke hyggelig. En av ungdommene våre ble truet på livet av en muslimsk mann. Da jeg begynte å prate med ham, ropte og skrek han tilbake til meg, og truet meg også. Så kom hans eldre bror og beordret oss å forlate landsbyen innen 2 minutter. Etter flere trusler gikk han til bilen min, tok ut flere esker med bøker, tømte innholdet på bakken, tråkket og trampet og dermed ødela alt sammen: helsetidsskrifter, EGW-bøker og DVD-er. Han så på meg, og blikket avslørte at han ville se hvordan jeg skulle reagere. Jesus ga meg fred og mot til å si at det er en Gud i himmelen som ser alt. Vi dro derfra, men ikke som tapere, men som vinnere i Kristus Jesus.

Jeg vil gjerne takke alle givere fra Norge for gavene, gjennom Kristen Russisk Litteratur! ❖

*Deres oppriktige bror og pastor,
Peter Rybkin*

Her ser du Peter med sin kone og to døtre, og den ny-brukte misjons-bilen som KRL hjulet ham å kjøpe.

Misjon i Stavropol håpets by

I tiden 6. - 10. april, var en gruppe på 9 litteraturevangelister i byen Stavropol. Der hadde de flere misjonsaktiviteter. I løpet av de 5 dagene solgte de bl.a. 50 bøker. De besøkte 7 høyhus med 16 etasjer med til sammen 896 leiligheter. Der arbeidet 2 par sammen i nesten tre dager. 333 leiligheter åpnet døren, og nesten alle beboerne i disse leilighetene tok imot gratis litteratur: enten en avis, et hefte om røykavvenning, heftet "Helse og livslyst", misjonsboken "Helse Formula", boken "Utfør fantasi" eller boken "Fremtiden med håp." Litteraturevangelistene fikk lov til å komme inn i 48 leiligheter hvor de fikk

anledning til å be sammen med beboerne. En gruppe kvinnelige misjonærer samarbeidet med å presentere våre bøker. De hadde tilsammen 89 presentasjoner og hadde mange interesssante samtaler med tilhørerne. Denne gruppen gav bort hele 202 av årets misjonsbok og en mengde av gratisavisen "Skjulte Skatter". All ære til Jesus Kristus for de engasjerte arbeiderne og alle menneskene de møtte og som kjøpte eller fikk bøker, og for de som ble bedt for. Takk til Gud for pengegavene fra dere i Norge som har dekket utgiftene til alle gratisbøker, aviser og magasiner. Litteraturavdel-

Bøker må fordeles, telles både før og etter hver aksjon.

ingen i unionen i Kaukasus er veldig takknemlig til alle deltakerne i litteraturkampanjen i byen Stavropol. Tusen takk til adventistkirken i Stavropol, og pastor Plahota Alexei Lukich for gjestfriheten. En spesiell takk til de i menigheten som laget mat for de besøkende. Må Gud velsigne medlemmene i adventistkirken i Stavropol, og for all evangelisering i fremtiden der. Vi ønsker også Guds velsignelse til alle innbyggerne i byen. Vi vil be for at mange skal komme i kontakt med menigheten og med Gud. Ære til vår store Gud. ❖

Kropinov A.A. - leder i misjonsguppen

ÅRETS BOK

Adventistkirken i Russland velger ut én bok hvert år til årets bok. Den selges til et sterkt redusert pris. Anbefalingen til alle menighetsmedlemmer er å spre denne boken så mye som mulig. Årets bok for 2015 heter "Helseprinsipper" og er skrevet av 13 forfattere, én av dem er Ben Carson.

Stavropol fylke er ca 66.000 km² stort. Det tilsvarer Buskerud, Hedmark og Oppland tilsammen. Der bor det 2,7 mill. mennesker.

Stavropol by er fylkets største by. Der bor det ca. 400.000 mennesker, og 270 av disse er adventister.

Krasnodar by har ca 635.000 innbyggere, og 368 av disse er adventister.

Gagra by ligger langs Svartehavskysten i fylket Abkhasia i Georgia.

Ekte glede

Jeg ønsker så inderlig å dele med dere den gleden det er å se hvordan Gud leder.

For to år siden besøkte jeg og min kone adventistpastoren i byen Gagra som ligger i Georgia. Der har adventistkirken en skole som har det fine navnet “Lys”, men dessverre har det blitt færre adventistlærere der med tiden. Nå er det praktisk talt ingen lærere igjen som er adventister. Det vi planla for to år siden var å ta med de lærerne som underviser der til etterutdanning på Tula pedagogiske høyskole, som ligger ca. 80 km sør for Moskva. Dette ville koste en hel del, bl.a. flyreise og en hel ukes opphold. Vi søkte om tilskudd til etterutdanningen fra en frittstående stiftelse. Og til vår store glede fikk vi bevilget midler til

flybilletter, mat, opphold og undervisning for alle 11 lærerne fra Gagra. Kurset ble holdt i slutten av mars i år. Alle 11 lærerne er kvinner og ingen av dem er adventister. Etter ankomst til byen Tula, gikk vi til en kafé for å spise litt. Gud minnet meg om å invitere alle sammen til å be borbønn før vi spiste. Det var alle med på. Det vil jeg takke Gud for. Ved frokostbordet dagen etter, før undervisningen begynte, kom idéen fra en av lærerne om at vi burde komme sammen hver morgen til en åndelig sammenkomst. Litt forsiktig foreslo jeg at vi kunne jo begynne nå med en gang. Det var også alle enige i. Jeg tok frem Bibelen min og leste et avsnitt og ba en

Her er de fleste av lærerne. Pastor Sergei Grigoras står bak.

Undervisning ved Tula pedagogiske høyskole.

bønn før dagens frokost. Morgenandaktene resten av uken ble til en liten daglig preken med etterfølgende fellesbønn. Den pedagogiske høyskolen der i Tula by tilbyr også kurs på lørdag, men jeg som teamleder sa at vi er opptatt og dessverre ikke kan komme. Gud hadde på forhånd lagt på mitt hjerte at jeg skulle invitere "mine" 11 lærere med på gudstjeneste i den nærliggende adventistkirken på Zaosky Academy. Lærerne ville gjerne bli med på det. Så, lørdag 28. mars reiste vi alle dit. Det viste seg at det skulle være nattverdsgudstjeneste nettopp denne sabbaten. Det virket som om Gud påvirket lærerteamet hele uken om å virkelig bli med til kirken og til nattverd. Det ble en fantastisk høytidelig og sterk opplevelse og flere opplevde at Gud kalte på dem. Besøket hadde en meget sterk innflytelse, noen gråt. Etter lunsj arrangerte menigheten et miniseminar som omhandlet våre trospunkter. Lærer-teamet

likte dette seminaret veldig godt. Spesielt ble de imponert over foredragsholderens store bibelkunnskap.

Før flyreisen hjem fikk hver lærer flere SDA-bøker, sponset av KRL. På flyplassen sto vi alle i en sirkel i bønn og takket Jesus for ukens opplevelser! Etter at de kom tilbake til Gagra, ringte de til meg og takket igjen for uken i Tula.

Personlig vil jeg takke Gud for at han ledet denne gruppen så fantastisk, og at han fortsatt elsker oss alle. Før avreisen sa en av kvinnene: "Denne uken har faktisk gitt meg fred i hjertet." De følte Guds nærvær, og de følte seg prioritert. Det økonomiske tilskuddet dekket hele reisen og alt opphold i Tula for alle lærerne. Stor takk til Gud, og for KRLs støtte som gjorde det mulig for oss å gi dem bøker som gaver. Takk Gud for at vi kan oppleve ekte glede ved Guds uforanderlige kjærlighet! ❖

Sergei Grigoras

Miraklet med Alexander

En fersk erfaring fortalt av pastor Sergei Grigoras

11. oktober 2015 startet vi et prosjekt her i Krasnodar som vi kalte "Krasnodar - Håpets by". På det åpne torget i byens sentrum satte vi opp et "Helseexpo", med mange tilbud relatert til folks helse og utdeling av gratis bøker. Blant de mange besøkende møtte vi Alexander som egentlig bodde i Sibir. Det viste seg at han var i en meget vanskelig situasjon, hans oppførsel røpte det med en gang. Han fortalte oss noe meget trist og ubehagelig. Nå i sommer (2015) reiste han til syden til byen Anapa, en by som ligger pent nede ved Svartehavskysten, og bare 130 km herifra Krasnodar. Men saken var den at han hadde store alkoholproblemer. Og i beruset tilstand ble han påkjørt av en bil. Han våknet opp på sykehuset med brukket arm, uten sine eiendeler og dokumenter. Uten ID-papir

og penger kunne han ikke komme seg hjem. Helt siden da og etter at armen var bedre har han måttet se seg om etter muligheter til å tjene penger til levebrød og husly. Ofte har han måttet bo på gata. Det største problemet var nok at han brukte alle de småpengene han klarte å tjene, til mer alkohol. På det tidspunktet vi møtte han, var han i en kritisk tilstand og veldig syk etter flere måneders drikking. Alexander snakket om sine problemer, han så ingen vei ut av denne situasjonen. Natten før hadde han overnattet under noen busker ved jernbanestasjon selv om det var nokså kaldt ute. Først av alt spurte vi ham om han ville be om Guds hjelp sammen med oss. Det var han villig til, og glad for tilbudet. Etter at vi hadde bedt sammen sa han at han pleier å be om hjelp fra Gud. Fordi vi møtte hverandre

der på torget tror vi at Gud ledet oss sammen, og at det er Guds ønske å hjelpe Alexander. Vi oppfordret ham om å be mye og inderlig. Da kan han få oppleve fantastiske bønnesvar, ja det kan rett og slett bli spennende å se hvordan Gud kan løse problemer.

Jeg foreslo for ham at han kunne få bli med meg til Timashevsk neste dag som ligger 50 km unna. Så neste dag dro vi. Gjennom noen kontakter der

Helseexpo med gratis bøker.

Jernbanestasjonen i byen Krasnodar. Bildet ble tatt like før den glade Alexander reiste hjem med toget. Her er han sammen med pastor Sergey Grigoros til høyre.

kunne han få vaske seg ren i dampbad, spise seg god og mett og få rene klær. Tro meg eller ei, men samme kveld klarte han gjennom internett å komme i kontakt med sin sønn som også heter Alexander. Sammen snakket de lenge om hvordan pappa Alexander kunne få tak i nye ID-papir og etterhvert kunne få komme hjem til sitt eget hjem. I tillegg hadde han også behov for behandling, han var syk og hadde sår i hendene. Ved Herrens hjelp klarte vi også å finne et sted der han kunne få medisinsk hjelp. Et par dager senere kom svar fra sønnen via e-post med diverse vedlegg og kopier av dokumenter han trengte for å få nye ID-papir. Hele denne uka ba vi sammen og studerte Guds ord sammen. Han tok også tid til å lese andre oppbyggelige bøker. Under denne smakte han ikke en dråpe alkohol og tok ingen røyk. Nestfølgende sabbat ble han med meg til de to

Adventistkirkene jeg har ansvar for. Han fortalte og vitnet begge steder om hans opplevelser og bønnesvar. Han roste Jesus for hans hjelp og nåde.

Etter at Alexander kom tilbake til sitt hjem i Ruzaevka Sibir, har han fortsatt å besøke Adventistkirken der, fordi Gud hadde hjulpet ham på en så fantastisk måte. Nå har det gått fem uker siden han var her hos meg. Ikke har han blitt fristet til å drikke, og trofast har han besøkt sin lokale adventistmenighet. Nå studerer Alexander Bibelen systematisk og lærer seg mange sannheter fra Guds ord. Jeg kan ikke annet enn å takke vår gode Gud for dette miraklet med Alexander. Takk Gud!

I Lukas 14,21 står det: "Gå straks ut på byens gater og streder, og hent inn de fattige og vanføre og blinde og lamme". ❖